

misses waenlastega. Süggise aeg tull
jo kätte, raske olli keif sedda tõdd, mis
ni sure waewaga ja werre ärrawallamis-
sega tehtud olli, jelle polele jätta, agga
wägga raske ka ja innimeste arwates
kõggone walmatta, linna ülle woinust
sada. Sest meilt ei olnud seal enam kui
üks teistkümmend tuhat meest, ja ehk kül
keif wahwad mehed ollid, ja ei kartnud
surma egga waewa, waid ehk nende hlm-
mo põlles kui loukoerad sõddida ja surra;
ommetegi ei olnud neil tibo, ülle krawi,
walli ja müri lendada. Ommeti peti
Miheli ku kuteistkümmenmal päwal kin-
del nou wäggise linna wallide wasto joos-
ta ehk tormi aiada, ja sedda wisi linna
ärrawõita. Keif olli jo walmis tehtud
ja targaste ärra mõeldud ja seatud mis
nisugguse pallawa ja kartlikko asja jures
tarmis olli. Sellepärast olli Ma al,
kus need salaja krawid ollid, linna ülle-
ma

ma walli ja krawi kōhhal üks suur au-
trehtri wisil tehtud ja liggi nelli sadda nae-
la püssirohto sinna sisse pandud. Ni pea
kui tuloke piddi senna jure sama ja Ma
sure pragginaga lõhki aiama, siis se pid-
di keikidele tähheks ollema et iggamees
piddi peale hakkama, omma platsi peale
minnema, ja linna müride wasto üles-
kargama. Keif se wäggi olli kolmeks os-
saks jaetud, et kolmes kōhhas piddi tor-
mi aetama. Kello kumne aial hakkati
sedda kartlikko asja ette wõtma, tuloke
pandi selle püssi rohtoga täidetud au-
ko; hirmsa ratsumisse ja sure mürristamis-
sega kisti sest tulle wäest Ma seal ümber-
kaudo lõhki, ja keikide süddamed wabbi-
sesid nenda kui Ma nende jalge al, sest se
ollid neil sõddiattel tähheks et nemmad keif
puhhas seälsammas paikas emb kummas
piddid surrema ehk linna ärrawõitma.
Ja se olli ka keikide nou. Müüd olli se